

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/64/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219202964
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1219202964.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : C. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. C. X, F., zastúpený JUDr. Eva Krištofiaková, advokátka, Zelená 11, Malinovo, proti žalovanému : Slovenská kancelária poisťovateľov, Bajkalská 19B, Bratislava, IČO : 36 062 235, zastúpenému : Generali Česká Pojišťovna, a.s., Spálená 75/16, Nové Město, Praha 1, Česká republika, IČO : 452 72 956, podnikajúca na Slovensku prostredníctvom svojej organizačnej zložky : Generali Poistovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO : 54 228 573, o zaplatenie sumy 7.768,29 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20. 10. 2021 č.k. 18C/37/2019 - 325, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku vo veci samej a výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.
Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1/ Uvedeným rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.924,59 € spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 4.924,59 € od 23. 5. 2019 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku; vo zvyšku (žalobca sa domáhal zaplatenia celkom 7.768,29 € s príslušenstvom) žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26,78 %. V odôvodnení svojho rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie sumy 7.768,29 € s prísl. je dôvodný len čiastočne. V posudzovanom prípade nebolo medzi stranami sporné, že právnej predchodkyňi žalobcu (postupkyňi Mgr. F. Č.) vznikla dňa 31.01.2018 na C. G.. U. F. škoda škodovou udalosťou na motorovom vozidle E. L.X, EČV: F., keď škodca poistený v M. P. J. (vodič detto) pri odbočovaní zachytil motorové vozidlo postupkyne. Postupkyňa tak vznikol nárok na náhradu škody priamo proti žalovanému v zmysle § 24 ods. 2 písm. e) a ods. 3 a 5 zákona č. 381/2001 Z. z. v spojení s § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., teda za rovnakých podmienok, za akých poskytuje poisťovne plnenie poisťovateľ podľa tohto zákona. Postupkyňa oznámila škodovú udalosť žalovanému dňa 01.02.2018, v súlade s § 10 ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. Žalovaný v súlade s § 24 ods. 9 zákona č. 381/2001 Z. z. poveril dňa 01.03.2018 likvidáciou škodovej udalosti Generali poisťovňu a.s., ktorá tak konala v mene a na účet žalovaného ako jeho zástupca. Pasívna vecná legitímácia žalovaného v konaní tak bola nesporná, pričom ju preukazovali aj listinné dôkazy predložené sporovými stranami (najmä záznam o dopravnej nehode, oznámenie poškodeného o uplatnení nároku na náhradu škody zo dňa 01.02.2018 a zo dňa 13.03.2018 a oznámenie žalovaného o postúpení vysporiadania nároku zo dňa 01.03.2018).

2/ Žalovaný (v zastúpení svojím zástupcom) oznámením zo dňa 06.04.2018 ukončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámil postupkyňa v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. výšku poistného plnenia, keď jej oznámil, že jej poskytne poistné plnenie rozpočtom vo výške 979,35 €. Oznámením zo dňa 16.05.2019 žalovaný (v zastúpení svojím zástupcom) oznámil žalobcovi, že mu ďalšie poistné plnenie (náhradu škody) neposkytne z dôvodu, že žalobca nepreukázal výšku spôsobenej škody. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.05.2019 a oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 27.05.2019, z ktorých vyplýva, že postupkyňa Y. F. Č. postúpila žalobou uplatnený nárok proti žalovanému v celosti na žalobcu. Zmluvu o postúpení pohľadávok posúdil súd ako platný právny úkon, ktorý obsahoval všetky podstatné náležitosti v zmysle § 524 a nasl. Obč. zák. Postupkyňa oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky v zmysle § 526 ods. 1 Obč. zák. dňa 04.06.2019, kedy bolo žalovanému doručené oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 27.05.2019. Týmto okamihom bol žalovaný povinný plniť svoj záväzok žalobcovi. Pokiaľ žalovaný poukazoval na skutočnosť, že jeho zástupcovi bolo dňa 15.05.2019 doručené oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 13.05.2019, v ktorom postupkyňa odkazovala na zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 13.03.2018 (čo bola pravdepodobne chyba v písaní a postupkyňa tým mala na mysli zmluvu o postúpení zo dňa 13.05.2019), k tomu súd uvádza, že táto skutočnosť nemá žiaden vplyv na platnosť postúpenia na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.05.2019. Postupkyňa a žalobcovi nič nebránilo v tom, aby v zmysle § 570 Obč. zák. nahradili pôvodnú zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 13.05.2019 novou zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27.05.2019 (tzv. privatívna novácia), pričom takáto vôľa zmluvných strán jednoznačne vyplýva z čl. V. bodu 6. zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.05.2019, v zmysle ktorého podpisom tejto zmluvy sa zrušuje zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 13.05.2019 voči Generali Poistovňa a.s. Takýto účinok by však mala v poradí druhá zmluva o postúpení pohľadávok aj bez takejto explicitnej úpravy, keďže z jej obsahu vyplýva, že v celosti nahrádza pôvodnú zmluvu o postúpení pohľadávky. Keďže v konaní boli žalobcom predložené obe zmluvy o postúpení pohľadávky, postúpenie pohľadávky bolo voči žalovanému účinné najneskôr v priebehu súdneho konania, aktívna vecná legitimácia žalobcu v konaní je preto ku dňu rozhodnutia súdu daná (§ 217 ods. 1 CSP).

3/ Žalobca má teda voči žalovanému nárok na náhradu škody spôsobenej predmetnou škodovou udalosťou podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. v spojení s § 24 ods. 2 a 3 zákona č. 381/2001 Z. z. Žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok na zaplatenie skutočnej škody v zmysle § 442 ods. 1 Obč. zák., pričom v zmysle § 443 Obč. zák. pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia. Skutočná škoda žalobcu podľa jeho tvrdenia pozostáva z nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu vo výške 2.368,29 € (resp. z rozdielu medzi týmito nákladmi vo výške 3.347,64 € a vyplatenou náhradou škody vo výške 979,35 €), z nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 5.200 € a z nákladov na úhradu opravcom vystavenej faktúry vo výške 200 € za predloženie dokladov o nadobudnutí náhradných dielov.

4/ Žalovaný v rámci procesnej obrany spochybňoval, že žalobca vykonal opravu poškodeného motorového vozidla v takom rozsahu a v takom čase, ako to tvrdil žalobca v podanej žalobe. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení (resp. na preukázanie opaku) nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu, a teda neunesol svoje dôkazné bremeno. Naopak, žalobca predloženými listinnými dôkazmi (najmä faktúra opravcu č. XXX-X-XX zo dňa 10.04.2018, dodací list spoločnosti ROBSON SECURITY s.r.o. č. XXXXXX zo dňa 26.02.2018 a zákazkový list opravcu zo dňa 31.01.2018) preukázal, že oprava poškodeného motorového vozidla bola vykonaná v rozsahu tak, ako to vyplýva z kalkulácie opravy č. XXXXXXXXXXXX/X, a v čase od 14.02.2018 (kedy bola vykonaná obhliadka vozidla v Slovexperte na pokyn žalovaného) do 26.02.2018 (kedy bolo vozidlo odovzdané postupkyňa). Rozsah vykonaných prác potvrdzuje aj znalecký posudok znalca Ing. Karola Štyndla č. 49/2020 zo dňa 27.11.2020. Súd prvej inštancie konštatoval, že rozsah vykonaných prác (rozsah opravy), a teda aj vznik škody bol v konaní preukázaný.

5/ Žalobca v konaní tvrdil, že mu vznikla škoda na poškodenom motorovom vozidle vo výške 3.347,64 €. Pri stanovení výšky náhrady škody spôsobenej na veci treba vychádzať z nákladov (ich ceny), ktoré treba v danom mieste a čase vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu. Výšku peňažnej náhrady vyjadrujúcu náklady na uvedenie veci do pôvodného stavu je potrebné zistiť a určiť objektívne a nezávisle od okolností súvisiacich so škodovou udalosťou (porovnaj judikát R 25/1990 - rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 30.11.1988 sp. zn. 1 Cz 82/88). Súd prvej inštancie v nadväznosti na uvedené konštatoval, že pri stanovení výšky škody zodpovedajúcej nákladom na opravu poškodeného motorového vozidla je potrebné vychádzať z úrovne priemerných cien opravovní

v danom mieste a čase. Podporne poukázal na prílohu č. 6 k vyhláške Ministerstva spravodlivosti SR č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, v ktorej je uvedené, že pri stanovení nákladov na opravu poškodenia znalec vychádza z technológie opravy predpísanej výrobcom vozidla, pričom hodnotu opravy kalkuluje v úrovni priemerných cien autorizovaných opravovní vozidla k rozhodnému dátumu. Žalobca výšku (skutočnej) škody preukazoval jednak znaleckým posudkom znalca Ing. Karola Štyndla č. 19/2019 zo dňa 12.05.2019, jednak predloženými listinnými dokladmi - kalkuláciou opravy č. XXXXXXXXXXXX/X autorizovaného servisu Porsche Inter Auto Slovakia s.r.o. zo dňa 20.02.2018, faktúrou opravcu č. XXX-X-XX zo dňa 10.04.2018 a nadobúdacími dokladmi.

6/ Žalovaný namietal voči výške škody vyčíslenej žalobcom, na preukázanie svojich tvrdení však v konaní predložil len kalkuláciu opravy č. XXXXXXXXXXXX v systéme AUDATEX zo dňa 06.04.2018. Súd na tento listinný dôkaz neprihliadol, pretože žalovaný v konaní nijako nevysvetlil, čo to je systém AUDATEX a ako tento systém stanovuje cenu náhradných dielov, resp. cenu práce. Naopak, vo svojom vyjadrení zo dňa 17.10.2019 uviedol, že tento systém počíta cenu náhradných dielov a cenu práce nižšie, pretože počíta s "primeranými" cenami, a nie s cenami autorizovaného servisu. To je však v priamom rozpore s vyššie uvedeným záverom súdu (podporeným aj znením prílohy č. 6 k vyhláške Ministerstva spravodlivosti SR č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku), že pri stanovení výšky škody zodpovedajúcej nákladom na opravu poškodeného motorového vozidla je potrebné vychádzať z úrovne priemerných cien opravovní v danom mieste a čase. Výpočet teda musí zahŕňať aj ceny „autorizovaných“ servisov. Navyše, kalkulácia opravy č. XXXXXXXXXXXX v systéme AUDATEX bola vyhotovená ku dňu 06.04.2018, a nie ku dňu poškodenia motorového vozidla, resp. ku dňu jeho opravy.

7/ Žalovaný až vo svojom vyjadrení zo dňa 29.07.2021, resp. na pojednávaní dňa 21.09.2021 navrhol, aby súd vykonal znalecké dokazovanie ohľadom výšky spôsobenej škody. Súd prvej inštancie návrh žalovaného na vykonanie znaleckého dokazovania na pojednávaní dňa 21.09.2021 zamietol a na tento prostriedok procesnej obrany v súlade so sudcovskou koncentráciou konania zakotvenou v § 153 CSP neprihliadol. V zmysle § 153 CSP sú strany povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Žalovaný napriek viacerým písomným vyjadreniam v konaní a dvom nariadeným pojednávaniam navrhol znalecké dokazovanie až vo svojom poslednom písomnom vyjadrení, resp. na poslednom pojednávaní vo veci, hoci mal možnosť uplatniť uvedený prostriedok procesnej obrany už skôr v priebehu konania zároveň žalovaný vo svojom podaní neuviedol žiadne také dôvody, ktoré by mu bránili v skoršom predložení tohto prostriedku procesnej obrany. Keďže tento prostriedok procesnej obrany by si vyžiadal odročenie nariadeného pojednávania (a nariadenie znaleckého dokazovania), bolo by v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. Súd preto na tento prostriedok procesnej obrany v súlade s § 153 CSP neprihliadol. Na pojednávaní dňa 03.06.2021 síce zástupkyňa žalovaného uviedla, že ak by súd považoval znalecký posudok o výške škody (majúc na mysli znalecký posudok znalca Ing. Karola Štyndla č.19/2019 zo dňa 12.05.2019) za relevantný, tak navrhuje vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania, takto podmienene formulované vyjadrenie žalovaného však podľa názoru súdu nie je možné pokladať za návrh na vykonanie dôkazu, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že súd na znalecký posudok znalca Ing. Karola Štyndla č. 19/2019 zo dňa 12.05.2019 neprihliadol, pričom už v rámci svojho predbežného právneho posúdenia veci na pojednávaní dňa 10.11.2020 v zmysle § 181 ods. 2 CSP uviedol, že tento znalecký posudok nepovažuje za relevantný pre rozhodnutie vo veci.

8/ Z rovnakého dôvodu súd prvej inštancie zamietol aj návrh žalovaného na vykonanie dôkazu vyžiadanim od žalobcu „zvyšných dodacích listov k chýbajúcim dielom“ (uvedený v jeho vyjadrení zo dňa 29.07.2021, resp. na pojednávaní dňa 21.09.2021). Navyše, samotný žalobca v rámci svojho výsluchu uviedol, že žiadnymi ďalšími dodacími listami vzhľadom na odstup času nedisponuje, takže vykonanie tohto dôkazu zo strany súdu by bolo nevhodné.

Na znalecký posudok znalca Ing. Karola Štyndla č. 19/2019 zo dňa 12.05.2019 súd prvej inštancie pri zisťovaní výšky škody neprihliadol, pretože tento znalecký posudok celkom zjavne nebol vypracovaný v súlade s prílohou č. 6 k vyhláške Ministerstva spravodlivosti SR č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Znalec pri stanovení výšky škody na poškodenom motorovom vozidle totiž nevychádzal z úrovne priemerných cien opravovní v danom mieste a čase, ale len skopíroval kalkuláciu

opravy č. XXXXXXXXXXXX/X autorizovaného servisu Porsche Inter Auto Slovakia s.r.o. zo dňa 20.02.2018. Znalec túto kalkuláciu opravy uviedol ako zdroj a táto je aj prílohou znaleckého posudku; z ničoho iného znalec vo svojich záveroch nevychádzal.

9/ Keďže žalovaný na preukázanie svojich tvrdení nenavrhol vykonanie žiadneho ďalšieho dôkazu (a teda neunesol dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení), súd pri stanovení výšky škody vychádzal z kalkulácie opravy č. XXXXXXXXXXXX/X autorizovaného servisu Porsche Inter Auto Slovakia s.r.o. zo dňa 20.02.2018, z faktúry opravcu č. XXX-X-XX zo dňa 10.04.2018 a z nadobúdacích dokladov predložených žalobcom. Takto zistenú cenu náhradných dielov, resp. cenu práce považoval za priemernú cenu opravovní v danom mieste a čase. Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.02.2008 a z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.02.2018 vyplýva, že spoločnosť Porsche Inter Auto Slovakia s.r.o. dodala dodávateľovi opravcu (spoločnosti ROBSON SECURITY, s.r.o.) smerové svetlo za cenu 31,63 € s DPH, upevnenie vonkajšieho zrkadla za cenu 320 € s DPH a snímateľný kryt za cenu 296 € s DPH. Z výdajky č. U. zo dňa 21.03.2018 vyplýva, že spoločnosť BEBE transport s.r.o. dodala dodávateľovi opravcu (spoločnosti ROBSON SECURITY, s.r.o.) varovný indikátor v sume 47 € s DPH a ozdobnú lištu v sume 88 € s DPH. Z výdajky č. U. zo dňa 13.03.2018 vyplýva, že spoločnosť BEBE transport s.r.o. dodala dodávateľovi opravcu (spoločnosti ROBSON SECURITY, s.r.o.) sklo zrkadla v sume 6 € s DPH. Vo všetkých prípadoch súhlasia výrobné čísla náhradných dielov (s kalkuláciou opravy č. XXXXXXXXXXXX/X). Vo vzťahu k náhradnému dielu - odvod vody a k materiálu na lakovanie žalobca nepredložil nadobúdacie doklady, súd preto vychádzal z kalkulácie opravy č. 2018002116/2, v zmysle ktorej bola cena náhradného dielu - odvod vody v sume 14 € bez DPH (16,80 € s DPH) a cena materiálu na lakovanie v sume 242,73 € bez DPH (291,28 € s DPH). Vo vzťahu k náhradnému dielu - sklo zrkadla žalobca v rámci svojho výsluchu uviedol, že je pravdou, že tento náhradný diel bol vyfakturovaný len za cenu 5 € (bez DPH), avšak zvyšok kúpnej ceny bol vyriešený v rámci bártrového obchodu s jeho dodávateľom. Keďže však toto svoje tvrdenie žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, súd vychádzal z vyfakturovanej sumy 6 € s DPH ako z preukázanej výšky škody. V kalkulácii opravy č. XXXXXXXXXXXX/X je uvedený aj drobný materiál v sume 21,96 € bez DPH (ako 2,00 % z ceny náhradných dielov). Súd prvej inštancie však žalobcovi nárok na zaplatenie tejto sumy nepriznal, pretože v konaní nebolo preukázané, že by opravca takéto náklady vynaložil, t. j. že by pri oprave motorového vozidla použil konkrétny drobný materiál. V rámci náhrady škody je možné žiadať náhradu len preukázateľne vynaložených konkrétnych nákladov na opravu, a nie náhradu nákladov stanovených paušálne (napr. zlomkom alebo percentom). Cena za náhradné diely tak spolu predstavuje sumu 1.096,71 € (31,63 € + 320 € + 296 € + 47 € + 88 € + 6 € + 16,80 € + 291,28 €). Žalobca v konaní nepreukázal, za akú cenu predal dodávateľ ROBSON SECURITY, s.r.o. náhradné diely opravcovi Auto a Pneu servis, s.r.o. (dodací list č. XXXXXX neobsahuje kúpnu cenu), keďže však v oboch týchto spoločnostiach je žalobca jediným spoločníkom a konateľom, podľa názoru súdu prvej inštancie nebol dôvod na to, aby sa cena náhradných dielov ďalej navyšovala. Žalobca pritom v konaní netvrdil a ani nepreukázal, že by opravca kúpil náhradné diely od dodávateľa za vyššiu cenu, resp. že by náhradné diely nemohol kúpiť priamo opravca.

10/ Čo sa týka ceny práce, súd prvej inštancie takisto vychádzal z kalkulácie opravy č. XXXXXXXXXXXX/X, avšak z ceny bez DPH, keďže opravca (Auto a pneu servis s.r.o.) nie je platiteľom DPH. Vychádzal tak z ceny práce vo výške 87,56 € za jednu normohodinu, a nie vo výške 105 € za jednu normohodinu, ako žiadal žalobca. Súd v tejto súvislosti poukazoval na skutočnosť, že aj faktúra opravcu č. XXX-X-XX zo dňa 10.04.2018 odkazovala len na kalkuláciu č. XXXXXXXXXXXX/X, v ktorej bola uvedená cena práce vo výške 87,56 € za jednu normohodinu, a nie vo výške 105 € za jednu normohodinu. Tiež dal za pravdu žalovanému, že nie je možné, aby opravca Auto a pneu servis s.r.o. mal vyššiu cenu práce ako opravca Porsche Inter Auto Slovakia s.r.o., ktorý je autorizovaným servisom (aj) pre značku E. a ktorý disponuje technológiou, vybavením, odbornosťou a kvalifikovaným personálom na vykonávanie opráv vozidiel tohto typu. Oprava poškodeného vozidla si vyžiadala prácu v rozsahu 16,30 normohodiny (karosárske práce 6,90 hod., mechanické práce v rozsahu 0,2 hod., elektrikárske práce v rozsahu 0,6 hod. a lakovanie v rozsahu 8,60 hod.), t. j. cena práce predstavuje sumu 1.427,23 € (16,3 hod. x 87,56 €). Žalobca detailmi pohybu na účte zo dňa 16.04.2018 a zo dňa 17.04.2018 preukázal, že došlo k zaplateniu faktúry opravcu č. 010-4-18 v sume 3.347,64 €. Spolu tak účelne vynaložené náklady na opravu predmetného motorového vozidla predstavovali sumu 2.523,94 € (1.096,71 € + 1.427,23 €). Žalovaný pred podaním žaloby zaplatil postupky sumu 979,35 €, teda mu zostáva zaplatiť sumu 1.544,59 €.

11/ Žalobca si podanou žalobou ďalej uplatnil nárok na zaplataenie náhrady škody spočívajúcej v nákladoch na prenájom náhradného vozidla (počas doby opravy) vo výške 5.200 €. Žalovaný v konaní spochybňoval jednak samotnú existenciu prenájmu náhradného vozidla, jednak dĺžku tohto prenájmu a jeho cenu. Žalovaný v rámci likvidácie škodovej udalosti požadoval od žalobcu (resp. postupkyne) predloženie preberacieho a odovzdávacieho dokladu, ako aj uvedenie údajov o najazdených kilometroch. K tomu konajúci súd uvádza, že takáto povinnosť poškodenému z ničoho nevyplýva, pričom zo žalobcom predloženej zmluvy o prenájme motorového vozidla je zrejmá dĺžka prenájmu. Žalobca predloženou zmluvou o prenájme motorového vozidla, faktúrou č. XXXXXXXX zo dňa 27.02.2018 a detailmi pohybu na účte zo dňa 22.05.2019 a zo dňa 23.05.2019 preukázal, že postupkyňa si prenajala náhradné motorové vozidlo E. B. v období od 31.01.2018 do 26.02.2018 za cenu 200 € za jeden deň prenájmu, t. j. spolu v sume 5.200 €, pričom cenu nájmu aj skutočne uhradila. Tieto skutočnosti potvrdila aj svedkyňa Y. F. Č. vo svojej výpovedi. Naopak, žalovaný síce v rámci procesnej obrany spochybnil tvrdenia žalobcu o prenájme náhradného motorového vozidla v rozhodnom čase, ale na preukázanie svojich tvrdení (na preukázanie opaku) nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu, a preto neunesol svoje dôkazné bremeno.

12/ Poškodený má nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla (prevyšujúcich náklady na prevádzku vlastného vozidla) v rozsahu, v akom boli náklady nutne a účelne vynaložené na prenájom náhradného vozidla, zodpovedajúceho parametrom pôvodného (poškodeného) motorového vozidla, z užívania ktorej bol poškodený vylúčený po určitú dobu (počas opravy poškodeného motorového vozidla). Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto pri určení skutočnej škody je treba ju stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (napr. dohodnutou s osobou poskytujúcou náhradné vozidlo) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.06.2016 sp. zn. 3 MCdo 3/2015). Pokiaľ si poškodený prenajme náhradné vozidlo iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené auto nachádzalo v servise, a náhradné vozidlo bezodkladne vráti po skončení opravy, pričom dĺžku opravy nemôže ovplyvniť, potom účelnosť tohto prenájmu jednoznačná (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 08.11.2016 sp. zn. 2Cob/328/2015). V prejednávanej príhode žalobca preukázal, že k prenájmu náhradného vozidla došlo v príčinnej súvislosti s poškodením predmetného motorového vozidla a jeho opravou, pričom tento prenájom trval odo dňa škodovej udalosti (dňa 31.01.2018) do dňa skončenia opravy (dňa 26.02.2018), t. j. 26 dní. Svedkyňa Y. F. Č. (postupkyňa) vo svojej výpovedi jednoznačne potvrdila, že jej práca si vyžadovala používanie motorového vozidla, keďže v práci dochádza za svojimi klientami, pričom túto prácu vykonáva aj cez víkendy a sviatky. Postupkyňa si náhradné motorové vozidlo prenajala iba na obdobie opravy jej poškodeného motorového vozidla s tým, že postupkyňa nemohla ovplyvniť dĺžku opravy (v konaní nebol preukázaný opak). Naopak, bola to práve nečinnosť žalovaného (resp. jeho zástupcu), ktorá spôsobila, že oprava trvala tak dlho, pretože žalovaný až dňa 14.02.2018 zabezpečil obhliadku poškodeného motorového vozidla v Slovexperte. Je pritom všeobecne známou skutočnosťou (a vyplýva to aj z logiky veci), že s opravou motorového vozidla je možné začať až po vykonaní jeho obhliadky za účelom likvidácie poistnej (škodovej) udalosti. Obdobie prenájmu náhradného vozidla od 31.01.2018 do 14.02.2018 je preto potrebné v celom rozsahu pričítať na ľarchu žalovaného. Na základe uvedeného súd prvej inštancie konštatoval, že účelnosť prenájmu náhradného motorového vozidla bola v konaní jednoznačne preukázaná.

13/ Súd prvej inštancie sa však nestotožnil s výškou uplatnených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktorá sa mu javila ako neprimeraná (premrštená). Súd nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že poškodený nemá dôvod skúmať výšku ceny prenájmu. Ako vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.03.2019 sp. zn. 2Cob/97/2018, poškodený nie je povinný zisťovať si najlacnejšie ceny prenájmu; to však neznamená, že poisťovateľ je povinný zaplatiť náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla v akejkoľvek výške. Aj vo vzťahu k tomuto žalobou uplatnenému nároku platí, že žalobca má nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla zodpovedajúcich obvyklým cenám prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Žalobca v konaní predložil tri cenové ponuky na prenájom (náhradného) vozidla (vrátane uzavretej nájmovej zmluvy) za jeden deň v cene 200 € (E. B., F. XXX D.), resp. v cene 250 € (E. L. a pod.). Naopak, žalovaný v konaní predložil cenové ponuky na prenájom (náhradného) vozidla za jeden deň v cene 99 € (C. C. X. X, X M.), 120 € (Y. I. X, X M.), 110,40 € (E. E.), 84 € (E. E.), 99,54 € (E. E.), 156 € (E. E.), 166,80 € (E. E.), 115 € (W. B.), 106,66 € (Y. X), 118,03 € (Y. Z.), 118,03 € (Y. F.), 150 € (Y. Z. XXX), 105 € (Y. X. XXX), 102 € (Y. Z. XXX) a 118,80 € (Y. X. XXX). Spriemerovaním uvedených cien prenájmu dospel súd prvej inštancie k výške obvyklého nájmu v danom mieste a čase vo výške približne 130 € za jeden deň prenájmu. Táto

suma sa súdu v okolnostiach prejednávaneho prípadu javila ako primeraná; výška škody spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného motorového vozidla potom predstavuje sumu 3.380 € (26 x 130 €).

14/ Žalobca si podanou žalobou uplatnil takisto nárok na zaplatenie sumy 200 € za úhradu opravcom vystavenej faktúry č. XXX-X-XX. Opravca touto faktúrou vyfakturoval postupkyni „doloženie dodacieho listu k náhradným dielom“. Odhliadnuc od skutočnosti, že predmetný dodací list č. XXXXXX ani v skutočnosti nie je dodacím listom (keďže neobsahuje kúpnu cenu náhradných dielov, čo je štandardná súčasť dodacích listov, pričom skutočnými pôvodcami týchto náhradných dielov boli spoločnosti Porsche Inter Auto Slovakia s.r.o. a BEBE transport s.r.o.), takto vynaložené náklady neboli účelne vynaložené v súvislosti s vzniknutou škodovou udalosťou. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom žalovaného, že opravca mal týmto dokladom disponovať a postupkyni mal na požiadanie vydať len kópiu. Náklady spojené s vyhotovením jednej fotokópie dodacieho listu (vyhotovenom na jednom liste papiera) určite nemohli dosiahnuť žalobou uplatňovanú sumu 200 €. Súd v tejto súvislosti poukázal na výpoveď svedkyne F. Č., že škodovú udalosť od počiatku riešil a so žalovaným (resp. jeho zástupcom) komunikoval žalobca. Pohľadávka postupkyne voči žalovanému bola nakoniec aj postúpená žalobcovi. Žalobca teda fakticky vyfakturoval sumu 200 € sám sebe, čím sa bez právneho dôvodu obohatil na úkor žalovaného; v tejto časti preto žalobu posúdil ako nedôvodnú.

15/ Žalobcovi teda vznikol nárok na náhradu škody spočívajúcej v nákladoch na opravu poškodeného motorového vozidla vo výške 1.544,59 € (po čiastočnej úhrade zo strany žalovaného) a nárok na náhradu škody spočívajúcej v nákladoch na prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 3.380 €, spolu nárok na náhradu škody vo výške 4.924,59 €. Súd prvej inštancie tak žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 4.924,59 € a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol (a to vrátane príslušných zákonných úrokov z omeškania). Po právnej stránke oprel súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o ust. § 4 ods. 2 písm. b/, § 10 ods. 1 písm. a/, § 11 ods. 6, § 11 ods. 7, § 11 ods. 8, § 15 ods. 1, § 24 ods. 2 písm. e/, § 24 ods. 3, § 24 ods. 5, § 24 ods. 9 zák. č. 381/2001 Z.z., ako aj ust. Občianskeho zákonníka, § 121 ods. 3, § 442 ods. 1 a ods. 3, § 443, § 517 ods. 1, § 524 ods. 1, ods. 2, § 526 ods. 1, § 788 ods. 1, § 797 ods. 2, § 799 ods. 2, § 822.

16/ Žalobca si uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo žalovanej sumy od 23.05.2019 do zaplatenia. Nezaplatením náhrady škody (poistného plnenia) v lehote do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie (§ 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.) sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd prvej inštancie preto v súlade s § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne (t. j. vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania) zo sumy 4.924,59 € tak, ako to žalobca žiadal v žalobe, t. j. od 23.05.2019 do zaplatenia.

17/ Súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úrokov z omeškania s poukazom na § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., keď ustanovenia § 11 ods. 6, 7, a 8 zákona č. 381/2001 Z. z. nevyklúčujú aplikáciu ustanovenia § 517 ods. 2 Obč. zák. v prípade, ak je poisťovňa v omeškaní so splnením peňažného dlhu. Zákon č. 381/2001 Z. z. je lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku ako lex generalis, čo znamená, že ustanovenia Občianskeho zákonníka ako lex generalis sa vzťahujú na špeciálnu právnu úpravu (lex specialis) iba vtedy, ak táto špeciálna právna úprava neustanovuje inak. Vo všeobecnosti platí, že ak sa dlžník dostane do omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od neho popri plnení úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 Obč. zák.). Ust. § 11 ods. 6 a 8 zákona č. 381/2001 Z. z. postihujú inú nečinnosť a včasné nesplnenie odlišných povinností, než vyplývajú z ust. § 517 ods. 2 Obč. zák., a to nečinnosť spočívajúcu v nepeňažnom plnení, t. j. sankcionujú neskoré prešetrovanie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezbavujú žalovaného povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., a to i v prípade, že žalovaný svoje povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. splnil včas (t. j. skončil prešetrovanie poistnej udalosti alebo poskytol poškodenému písomné vysvetlenie o odmietnutí poistného plnenia). Súd prvej inštancie v tejto súvislosti podporne poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.09.2020 sp. zn. 2Cob/200/2019 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Cob/100/2019. Pokiaľ žalovaný poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018 sp. zn. 3 Cdo 145/2017, tento rozsudok bol zrušený nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021 sp. zn. III. ÚS 309/2020.

18/ Žalobca si podanou žalobou uplatnil aj nárok na zaplatenie sumy 150 € ako nákladov na znalecké dokazovanie - vypracovanie znaleckého posudku znalcom Ing. Karolom Štyndlom č. 19/2019 zo dňa 12.05.2019. Žalobca má v zmysle § 121 ods. 3 Obč. zák. nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky, ktorým sú okrem úrokov z omeškania aj účelne a preukázateľne vynaložené náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Takýmito nákladmi by mohli byť aj náklady na znalecké dokazovanie, ak by boli vynaložené účelne. Keďže však súd na predmetný znalecký posudok neprihliadol z dôvodov uvedených vyššie, nejde o účelne vynaložené náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Súd preto žalobu v tejto časti príslušenstva ako nedôvodnú zamietol. Náklady na vypracovanie druhého znaleckého posudku č.49/2020 vo výške 50 € si žalobca uplatnil ako trovy konania, a nie ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky, preto sa nimi súd v tejto časti nezaoberal.

19/ O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 4.924,59 €, žalovaný bol v konaní úspešný v zamietnutej časti o zaplatenie 2.843,70 €. Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 63,39 % (podiel sumy 4.924,59 € a sumy 7.768,29 €) a vo zvyšku bol neúspešný. Žalovaný mal v konaní úspech v rozsahu 36,61 % (podiel sumy 2.843,70 € a sumy 7.768,29 €) a vo zvyšku bol neúspešný. Rozdiel medzi úspechom žalobcu a úspechom žalovaného tak predstavuje čistý úspech žalobcu v rozsahu 26,78 % (63,39 % - 36,61 %). Súd preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 26,78 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

20/ Uvedený rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca; jeho odvolanie smerovalo proti výroku rozsudku, ktorým súd prvej inštancie jeho žalobu zamietol, a to čo do istiny 2.643,70 € s príslušenstvom, ako aj proti výroku o trovách konania, s tým, že žalobca nenapádal zamietajúci výrok rozsudku v časti istiny 200 € s príslušenstvom. Odvolanie podal žalobca z dôvodov podľa § 365 písm. f/ a písm. h/ CSP, nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21/ Žalobca poukazoval v odvolaní na to, že ako postupca sa domáhal na súde istiny a/ z rozdielu opravcom vystavenej faktúry č. XXX-X-XX v sume 3.347,64 €, z ktorej je odčítaná suma uhradená poisťovňou vo výške 979,35 €; rozdiel v čiastke 2.368,29 € tvoril prvú časť istiny, ďalej b/ z prenajímateľom vystavenej faktúry č. XXXXXXXX v sume 5.200 € tvoril druhú časť istiny a napokon c/ z opravcom vystavenej faktúry č. XXX-X-XX na sumu 200 € za predloženie dokladov, tvoril tretiu časť istiny; potom $2.368,29 + 5.200 + 200 = 7.768,29$ € predstavuje výšku žalovanej istiny.

22/ Svojím rozhodnutím priznal súd prvej inštancie z prvej časti nároku vo veci skutočnej škody na motorovom vozidle z nárokovanej čiastky 2.368,29 € čiastku 1.544,59 €, a teda žalobcovi nepriznal rozdiel 823,70 €, z dôvodu, že súd rozhodol o znížení výšky normohodiny práce zo 105 € na 87,56 €/1 normohodinu prác z dôvodu, že opravca nebol platcom DPH, ďalej súd krátil cenu náhradných dielov za opravu, napr. pri zrkadle z dôvodu nadobudnutia za 6 €, pričom fakturovaných bolo 253,58 € bez DPH, ako nepriznal ani drobný materiál v sume 21,96 € z dôvodu nepreukázania takýchto nákladov. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v súvislosti s opravou, keď uviedol, že akceptoval kalkuláciu Porsche Inter Auto Slovakia s.r.o. XXXXXXXXXXXX/X a táto bola doložená aj k faktúre opravy 010-4-18 zo strany opravcu, pričom z nej súd vychádzal a upravoval skutočnú výšku škody podľa vlastného uváženia. Podľa žalobcu mal žalovaný uhradiť skutočnú škodu podľa ust. § 442 a nasl. Obč. zák., ktorá bola uvedená v kalkulácii XXXXXXXXXXXX/X (t.j. aj s DPH, keďže išlo o fyzickú osobu) a ktorú súd akceptoval ako podklad pre určenie skutočnej škody na motorovom vozidle a znalecký posudok č. 19/2019 Ing. Karola Štyndla predložený žalobcom je vyhotovený v súlade s právnymi predpismi, a to že obsahuje jednu kalkuláciu a 1 cenník autorizovaného servisu ho nezbavuje relevantnosti. V prípade drobného materiálu v sume 21,96 € bez DPH, ktorý sa súd rozhodol neuzať ako relevantné náklady na opravu žalobca uviedol, že je notoricky známe, že ide o materiál, ktorý sa berie paušálne kvôli tomu, že sa nekupuje samostatne ku každej oprave, ale vo väčších množstvách naraz a je na sklade opravcu (napr. nity, skrutky a pod.), a preto aj kalkulácia sama „naťahuje“ paušálne náklady v rozsahu 2 % na takýto drobný materiál.

23/ Z druhej časti nároku - prenájmu náhradného motorového vozidla - priznal súd z nárokovanej čiastky 5.200 € čiastku 3.380 € a rozdiel 1.820 € nepriznal, nakoľko súd síce mal za preukázané, že dĺžka prenájmu náhradného motorového vozidla v rozsahu 26 dní je relevantná a účelná, avšak krátil výšku prenájmu z 200 €/1 deň prenájmu na „priemernú“ sumu 130 €/1 deň, podľa predložených cenníkov, pričom žalobca zdôraznil skutočnosť, že poškodený nemá povinnosť skúmať výšku prenájmu a v poslednom rade k úhrade tejto faktúry aj skutočne došlo, t.j. je preukázané, o čo sa majetok

poškodenému zmenšil. V prípade tretej časti nároku o zaplatenie 200 € žalobca odvolanie proti rozsudku nepodal.

24/ Vzhľadom na uvedené potom súd prvej inštancie dospel aj k nesprávnemu výpočtu ohľadom úspešnosti žalobcu v konaní (vo výroku o náhrade trov), len v rozsahu 26,78 %, oproti správne mu rozsahu úspešnosti 94,86 %. Žalobca navrhol odvolaciemu súdu zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti tak, že žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 2.643,70 € s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.643,70 € od 23. 5. 2019 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznať voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94,86 %.

25/ Na odvolanie žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný tak, že sa v prevažnej miere stotožnil s právnou argumentáciou prvoinštančného súdu a dňa 5. 11. 2021 v prospech účtu žalobcu poukázal sumu 5.529,03 €, predstavujúcu súčet súdom priznanej istiny žalobcovi podľa výroku I. rozsudku a úrokov z omeškania, vypočítaných ku dňu zaplatenia. Žalobca vo svojom odvolaní vytýkal súdu prvej inštancie, že akceptoval kalkuláciu Porsche Inter Auto Slovakia, s.r.o. XXXXXXXXXXXX/X, ktorá bola doložená aj k faktúre za opravu poškodeného motorového vozidla č. 010-4-18 vystavenej opravcom, súd z nej aj vychádzal, no napriek tomu upravoval skutočnú výšku škody podľa vlastného uváženia. Súd prvej inštancie vo svojom rozsudku skonštatoval, že pri stanovení výšky škody vychádzal z kalkulácie opravy č. XXXXXXXXXXXX/X autorizovaného servisu Porsche Inter Auto Slovakia s.r.o. zo dňa 20. 2. 2018, z faktúry opravcu č. XXX-X-XX zo dňa 10. 4. 2018 a za nadobúdacích dokladov predložených žalobcom. Následne v rozsudku súd aj bližšie špecifikoval nadobúdacie doklady, na ktoré pri stanovení výšky škody žalobcu popri kalkulácii z opravy č. XXXXXXXXXXXX/X autorizovaného servisu Porsche Inter Auto Slovakia s.r.o. a faktúre č. XXX-X-XX vystavenou opravcom, takisto prihliadal. pokiaľ chýbali nadobúdacie doklady k niektorým náhradným dielom, súd vyslovene v tomto odstavci uviedol, že vychádzal z kalkulácie č. XXXXXXXXXXXX/X a cien náhradných dielov v nich uvedených. Súd prvej inštancie tiež pri stanovení cien za náhradné diely bral do úvahy skutočnosť, že jediným spoločníkom a konateľom dodávateľa náhradných dielov - spoločnosti ROBSON SECURITY, s.r.o. ako aj opravcu - spoločnosti Auto a Pneu servis, s.r.o. je žalobca a preto nevidí dôvod, aby sa ceny náhradných dielov ďalej navyšovali a prečo by náhradné diely nemohol kúpiť priamo opravca, s ktorým právnym názorom súdu sa žalovaný stotožnil.

26/ Žalobca vo svojom odvolaní namietal neuznanie drobného režijného materiálu v sume 21,96 €, ktorý bol uvedený v jeho kalkulácii. Žalovaný vo vyjadrení k uvedenému argumentu žalobcu dodal, že vo vzťahu k súdu bolo potrebné uplatnený nárok na náhradu nákladov za drobný režijný materiál preukázať, čo sa nestalo. Tým, že v konaní nebolo preukázané, že by opravca takéto náklady vynaložil, postupoval súd správne keď žalobcovi tento nárok nepriznal.

27/ Súd prvej inštancie ďalej vo svojom rozhodnutí zdôvodnil, prečo na znalecký posudok č. XX/XXXX neprihliadol, keď konštatoval, že tento nebol vypracovaný v súlade s prílohou č. 6 k vyhláske Ministerstva spravodlivosti SR č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Uviedol totiž, že znalec pri stanovení výšky škody na poškodenom motorovom vozidle nevychádzal z úrovne priemerných cien opravovní v danom mieste a čase, ale doslova skopíroval kalkuláciu opravy č. XXXXXXXXXXXX/X autorizovaného servisu Porsche Inter Auto Slovakia s.r.o. zo dňa 20. 2. 2018. Znalec túto kalkuláciu opravy dokonca uvádza ako zdroj a táto je aj prílohou znaleckého posudku. Z ničoho iného znalec vo svojich záveroch nevychádzal. Na predmetné porušenie zákona zo strany znalca žalovaný v priebehu sporu opakovane poukazoval. Čo sa týka uplatnenej náhrady škody za cenu práce v súvislosti s opravou poškodeného auta, žalovaný sa rovnako stotožnil s právnym záverom súdu, tak ako to súd zhrnul vo svojom rozhodnutí; v tomto smere žalovaný tiež odkazuje na svoje skoršie vyjadrenia.

28/ V prípade nepriznania celej sumy 5.200 € za prenájom náhradného motorového vozidla, kedy súd priznal žalobcovi nárok vo výške 3.380 €, postupoval súd v súlade s ustálenou súdnou judikatúrou, podľa ktorej je túto výšku potrebné stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Je síce pravdou, že poškodený nie je povinný zisťovať si najlacnejšie ceny prenájmu motorového vozidla, avšak na druhej strane to neznamená, že poisťovateľ je povinný nahradiť poškodenému náklady za prenájom náhradného vozidla v neobmedzenej výške, ale len vo výške obvyklej v danom mieste a čase. Uvedený právny názor prevzal do rozsudku aj súd prvej inštancie s odkazom na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. 3. 2019 sp. zn. 2Cob/97/2018. Predmetné tvrdenia vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR uznesenie sp. zn. 3MCdo 3/2015 zo dňa 28. 6. 2016. V priebehu sporu predložil žalobca tri cenové ponuky za prenájom motorového vozidla rovnakej triedy, z ktorých vyplynul cenový „strop“ za 1 deň prenájmu vozidla rovnakej triedy v sume 250 €; žalovaný predložil viacero cenových ponúk za prenájom náhradného motorového vozidla rovnakej triedy za 1 deň, z ktorých vyplynula najnižšia cena v sume 84 €. Žalovaný považuje za správny postup prvoinštančného súdu v súlade s relevantnou judikatúrou, keď súd vzal do úvahy všetky predložené ceny prenájmov vozidiel rovnakej triedy a ich spriemerovaním dospel k

obvyklej cene za 1 deň prenájmu, t.j. k sume 130 €/1 deň prenájmu. Žalovaný navrhoval rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach ako vecne správny potvrdiť.

29/ Ďalšie vyjadrenia strany sporu v danej veci súdu nedoručili.

30/ Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (v zamietajúcom výroku rozsudku s výnimkou sumy 200 €) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav v zmysle § 215 ods. 1 CSP, vec posúdil správne po právnej stránke a svoje rozhodnutie i náležitým spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP).

31/ V zmysle § 220 ods. 2 CSP je povinnosťou súdu uviesť v rozsudku, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prípadne prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Zo skutkového stavu tak, ako bol ustálený v odôvodnení rozsudku, možno vyvodiť, z ktorých dôkazov súd prvej inštancie vychádzal, a ako ich vyhodnotil. So skutkovými a z nich vyvodenými právnymi závermi súdu prvej inštancie sa stotožnil aj odvolací súd.

32/ Dôkazné bremeno, pokiaľ ide o tvrdené skutočnosti, leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky - v danom prípade teda dôkazné bremeno týkajúce sa nadobúdacej ceny za zrkadlo, resp. za použitý drobný materiál, bol povinný preukázať žalobca, ktorý však v tomto smere dôkazné bremeno neuniesol. Vzhľadom na chýbajúce nadobúdacie doklady k niektorým náhradným dielom súd prvej inštancie správne náhradu za ne žalobcovi nepriznal. V prípade krátenia ceny práce, ktorá sa premietla do zníženia 1 normohodiny práce (zo sumy 105 € na 87,56 €/1 normohodina práce), považuje odvolací súd súdom prvej inštancie zvolený postup za správny, keď síce kalkulácia opravy bola vyhotovená u autorizovaného opravcu Porsche Inter Auto Slovakia, s.r.o., u ktorého sa do výšky ceny 1 normohodiny práce premieta technické vybavenie, používané technológie, kvalifikovanosť odborného personálu spolu s licenciou na výkon opráv a servisu práve takéhoto typu vozidiel; tým však opravca, ktorý opravu poškodeného motorového vozidla v danom prípade v skutočnosti vykonal, nie je - nie je licencovaným autorizovaným opravcom (disponujúcim osobitnou technológiou, či vybavením), ktorý sa na opravu daného typu áut špecializuje. Táto okolnosť odôvodňuje priznanie nižšej výšky ceny 1 normohodiny práce. Obdobne nepriznanie DPH vo výslednej cene za opravu správne odráža fakt, že spoločnosť AUTO a PNEU SERVIS s.r.o., za ktorú koná žalobca, nie je platiteľom DPH, úhrada DPH žalobcovi preto nepatrí, s týmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd rovnako stotožnil.

33/ Pokiaľ ide o náklady na vypožičanie náhradného motorového vozidla, tieto predstavujú skutočnú škodu. Zaplatením nájomného sa teda znižuje existujúci majetkový stav poškodeného. Skutočnou škodou je preto (aj) vyplatené nájomné za prenajaté motorové vozidlo. Poškodený si môže uplatňovať tieto náklady v poisťovni, v ktorej je poistené motorové vozidlo, ktoré zapríčinilo dopravnú nehodu; poškodený však musí preukázať poisťovni, že si prenajal motorové vozidlo, napr. predložením nájomnej zmluvy a rovnako musí preukázať, že mu vznikli reálne náklady za prenájom náhradného vozidla. Rozsah náhrady škody pri prenajatom náhradnom vozidle riešil aj Najvyšší súd, a to v uznesení Najvyššieho súdu SR z 28. júna 2016, sp. zn. 3 MCdo 3/2015, na ktoré poukazoval vo svojom rozhodnutí aj súd prvej inštancie. Skutočná škoda, spočívajúca v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktorá prevyšuje náklady na prevádzku vlastného vozidla, sa uhradza len v rozsahu, v akom náklady na vypožičanie (nájom) náhradnej veci boli vynaložené nutne a účelne. Náhradná vec musí pritom zodpovedať parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bola oprávnená osoba vylúčená po určitú dobu. Pri určení rozsahu náhrady škody nie je daný žiadny zákonný predpoklad pre zvýhodnenie poškodeného alebo škodcu. Rozsah náhrady škody pri prenajatom náhradnom vozidle je obmedzený hľadiskom účelnosti a nutnosti. Skutočnú škodu treba stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška náhrady škody nie je daná čiastkou skutočne vyplatenou (dohodnutou s osobou poskytujúcou náhradné vozidlo) v akejkoľvek výške, keď poisťovňa je povinná nahradiť skutočnú škodu len v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Je povinnosťou poškodeného preukázať, že si náhradné vozidlo požičal účelne. Musí preukázať, prečo a z akého dôvodu bol nútený požičať si náhradné vozidlo. Pri účelnosti nákladov treba vychádzať z časového a z cenového hľadiska. Časové hľadisko zohľadňuje celkovú dobu trvania nájmu, cenové hľadisko zohľadňuje primeranosť jednotkovej ceny za prenájom vozidla. Poškodený si môže prenajať len porovnateľné motorové vozidlo; t.j. náhradné vozidlo má zodpovedať rovnakej triede, akú malo poškodené motorové vozidlo. Zákon neukladá poškodenému povinnosť hľadať poisťovňu, ktorá by prenajímala motorové vozidlá najlacnejšie, ani nie je povinný robiť akýkoľvek cenový prieskum pri výbere náhradného vozidla. Za obvyklú cenu nemožno považovať ani cenu najlacnejšej, ale ani najdrahšej autopožičovne. Za primeranú dennú sadzbu možno považovať priemernú trhovú sadzbu denného prenájmu vozidla

rovnej triedy v danom regióne. Uvedenými požiadavkami, ktoré boli ustálené ako právnou teóriou tak aj súdnou praxou, sa riadil aj súd prvej inštancie pri rozhodovaní o uplatnenom nároku na náhradu nákladov na vypožičanie náhradného motorového vozidla; jeho rozhodnutie aj v tejto časti tak odvolací súd vyhodnotil ako správne.

34/ Odvolací súd si v plnom rozsahu osvojil dôvody rozhodnutia prvoinstančného súdu. Súd prvej inštancie sa neodchýlil od znení pre vec relevantných príslušných ustanovení právnych predpisov, ani nepoprel ich účel a význam. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva síce povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, avšak len pokiaľ majú význam pre rozhodnutie (porovnaj I.ÚS 46/05, I.ÚS 352/06, II.ÚS 220/08, III.ÚS 12/07, IV.ÚS 163/08). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie takého rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že došlo k plnej realizácii práva účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II.ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I.ÚS 117/05, IV.ÚS 112/05).

35/ Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach (v napadnutom zamietajúcom výroku vo veci samej ako aj vo výroku o trovách konania) ako vecne správne potvrdil, podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP, keď v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie.

36/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).